

Pinokis

Ilustravo Aspasia Xydea

Tekstai: Elena Aristodemou

Vertimas: Mišel Zaslavskaitė (Aktyvus jaunimas)
Iliustracija - redagavimas: Aspasia Xydea (Fairy Tale Museum)

©AR4Youth, 2022

Šiam turiniui taikoma [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) licencija. Tai reiškia, kad pakartotinis naudojimas leidžiamas, jei tinkamai nurodomas autorius ir pakeitimai.

Apie AR4Youth

Jaunų žmonių mokymas naudotis papildytosios realybės (AR) autorių kūriniais, pristatant nematerialių kultūros vertybių naudojimo atvejus ([AR4Youth](https://www.ar4youth.eu/)) yra Europos Sąjungos programos „Erasmus+“ finansuojamas projektas, kurį koordinuoja Socialinių ir Edukacinių mokslų tyrimų ir inovacijų centras ([RISC](https://www.risc.lt/)) bendradarbiaujantis su organizacijomis iš Nyderlandų ([ATERMON](https://www.atermon.nl/)), Kipro ([Fairy Tale Museum](https://www.fairytalemuseum.org/)), Lietuvos ([Active Youth](https://www.activeyouth.org/)), Graikijos ([AKNOW](https://www.aknow.org/)) ir Estijos ([Eesti People to People](https://www.eestipeopletopeople.org/)).

„AR4Youth“ pagrindinis tikslas – mokyti jaunas žmones, kaip sukurti, projektuoti ir įgyvendinti papildytosios realybės (AR) projektą, skirtą knygoms, vadovams ar žinyms skaitmenizuoti ir papildyti. Be to, pripažįstant būtinybę išsaugoti kultūros paveldą, kuris yra mūsų vertybių, įsitikinimų ir siekių pagrindas, ir atsižvelgiant į Darnaus vystymosi tikslų (Sustainable Development Goals) 11.4 punktą „didinti pastangas apsaugoti ir išsaugoti pasaulio kultūros ir gamtos paveldą“. Projekte kaip pavyzdžiai bus naudojamos graikų, lietuvių ir estų pasakos, mitai ir legendos, kurios bus paverstos skaitmeniniais AR tekstais ir saugomos projekto Kultūros skaitmeninėje bibliotekoje.

Įgyvendinant aukščiau paminėtą sritį, projekte bus siekiama įgyvendinti šiuos tikslus:

- Pagerinti jaunų žmonių pažangius skaitmeninius įgūdžius (t. y. naudojimąsi AR technologijomis), ypatingą dėmesį skiriant nedirbančiam ir nesimokančiam jaunimui (angl. Not in Education, Employment or Training);
- Suteikti jauniems žmonėms konkurencingą kvalifikaciją, kad jie galėtų lengviau patekti į darbo rinką arba kurti savo verslumo ateitį;
- Didinti jaunimo žinias apie šalių-partnerių kultūros paveldo aspektus;
- Supažindinti jaunuolius su kultūros paveldo, ypač tradicinių pasakų, mitų ir legendų, išsaugojimo svarba naudojant skaitmenizaciją;
- Didinti darbo su jaunimu kokybę ir inovacijas, rengiant pažangius skaitmeninius mokymus.

Daugiau informacijos apie projektą ir jo veiklą galima rasti projekto interneto svetainėje <https://www.ar4youth.eu/>, aip pat „Facebook“ paskyroje (@AR4Youth).

Finansuojama Europos Sąjungos lėšomis. Tačiau išreiškiamas požiūris ar nuomonė yra tik autoriaus (-ių) ir nebūtinai atspindi Europos Sąjungos ar Europos švietimo ir kultūros vykdomosios įstaigos (EACEA) požiūrį ar nuomonę. Nei Europos Sąjunga, nei EACEA negali būti laikoma už juos atsakinga.

Kartą Italijoje gyveno dailidė, vardu Džepetas. Džepetas gamino gražius daiktus iš medžio, pavyzdžiui, nuostabius medinius žaislus. Džepeto svajonė buvo susilaukti vaiko.

Vieną dieną Džepetas rado labai gražų medžio gabalą ir nusprendė iš jo pagaminti medinį berniuką. Kai jis jį baigė, berniukas buvo toks pat gražus kaip tikras. Tada Džepetas atsiduso ir tarė: „Norėčiau, kad šis berniukas būtų tikras“. Tuo metu jį išgirdo geroji feja, kuri jo pasigailėjo ir nusprendė išpildyti jo norą. Taigi ji švelniai palietė medinio berniuko kelį savo stebuklinga lazdele ir pasakė jam: „Pabusk ir tapk Džepeto sūnumi!“ Pamatęs atgijusią medinę lėlę, Džepetas susijaudinęs susuko: „Turiu sūnų, turiu sūnų!“ Ir apkabinęs berniuką tarė: „Aš pavadinsiu tave Pinokiu.“

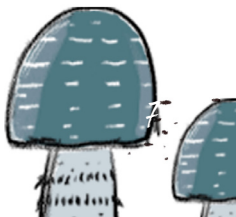

Tačiau Pinokio buvo labai išdykęs vaikas, blogai kalbėjo ir niekam nepakluso, net tėvui.

Kai atėjo laikas eiti į mokyklą, Džepetas davė Pinokiui pinigų, kad šis nueitų nusipirkti knygų. Pakeliui jis sutiko gudrią lapę, kuri, pamačiusi jo rankose laikomus pinigus, pasakė jam: „Kur tu eini su pinigais rankoje?“ „Einu nusipirkti knygų mokyklai“, atsakė Pinokis.

Bet gudrioji lapė vėl jam sako: „Kodėl tu neužkasi savo pinigų čia, kad užaugtų pinigų medis?“ „Pinigų medis? Kas tai yra?“ sako Pinokis. „Tai medis, kuris iš savo šakų gamina pinigus, todėl tu gausi jų daugiau“, atsako gudrioji lapė ir tęsia: „Jei rytoj ateisi čia, galėsi nusikirsti pinigų medį“.

Pinokis, kuris labai norėjo turėti daugiau pinigų, kad galėtų nueiti į cirką, taip pat nusipirkti žaislų, patikėjo ja ir juos pasodino. Kitą dieną jis nuėjo į tą vietą pasiimti pinigų ir ką pamatė? Ne tik kad nebuvo medžio, bet kartu su lapute dingo ir jo pasodinti pinigai.

Nuliūdęs kaip reikiant jis ėmė klaidžioti po mišką, kol priešais save pamatė gerąją fėją.

„Sužinojau“, sako jam fėja, „kad buvai didelis neklaužada“. „Melas“, atsako Pinokis ir tą akimirką nustemba pamatęs, kad jam išaugo nosis.

„Kiekvieną kartą, kai meluosi“, sako jam fėja, „tavo nosis auga“.

Pinokis su ašaromis akyse meldžia fėją, kad padarytų jį toki, koks buvo anksčiau, ir pasižada daugiau niekada nemeluoti. „Gerai“, pasakė jam fėja, „bet eik ieškoti savo tėčio, nes kol jis tavęs ieškojo, pasiklydo jūroje“. „Aš einu“, - atsakė Pinokis.

Kai Pinokis ėjo ieškoti Džepeto, jis pamatė vežimą su vaikais, važiuojantį į cirką. Jis iš karto pamiršo Džepetą ir fėją ir kartu su vaikais lipa į vežimą, kad nueity į cirką, kurio taip norėjo.

Po kurio laiko Pinokis supranta, kad jo nosis ir ausys tapo tokios didelės, kad jis ėmė atrodyti kaip asilas. „Bet kaip aš tokiu tapau?“ stebisi jis, o senas pirklys jam atsako: „Kaip manai, kodėl taip ilgai tave maitinau? Aš noriu iš tavęs padaryti asilą savo vežimui“.

Kol suprato, kas atsitiko, Pinokis atsidūrė žuvies pilve, kuriame buvo ir Džepetas. „Pinoki, mano sūnau“, verkia Džepetas, „Maniau, kad daugiau niekada tavęs nepamatysiu“. „Atsiprašau tėti, kad buvau toks neklaužada“, sako Pinokis, „Daugiau niekada nemeluosiu ir nebūsiu neklaužada“. „Turime iš čia dingti“, sako Džepetas.

„O kaip tai padaryti?“ klausia Pinokis.

„Mes pradėsime kūtenti žuvį įvairiose vietose, kad ji nusičiaudėtų ir išmestų mūsų iš savo pilvo“, - pasakė jam Džepetas, taip ir atsitiko.

Išmesti, jie išplaukė į krantą, o tada nuėjo namo pailsėti ir išdžiūti. Pinokis buvo toks pavargęs, kad tuoj pat užmigo, bet kai atsibudo, pamatė šalia savęs Džepetą ir fėją. Jis palietė savo nosį ir ausis, ir viskas buvo normalu. Jis nebeturėjo didžiulės asilo nosies ir ausų. „Ak, aš ir vėl žmogus“, sušuko jis.

„Tu tapai žmogumi, nes išmokai mylėti ir nemeluoti“, - pasakė jam fėja ir dingo.

Nuo tada Pinokis daugiau niekada nemelavo, o Džepetas nebesijautė vienišas.

šsigandęs Pinokis, prisiminęs tėvą, pradėjo bėgti link jūros, kad surastų jį ir paklaustų, ką daryti. „Koks aš kvailys, nepaklausiau nei tėčio, nei fėjos“, sumurmėjo jis ir nėręs į jūrą pradėjo jo ieškoti. Tačiau kad ir kaip jis ieškojo, Džepeto niekur nebuvo matyti. Taigi jis iš nevilties ėmė eiti link kranto, kai didelė žuvis pagriebė jį ir prarijo.

Bendrai finansuoja
Europos Sąjunga